

Barátom

A SZENT GELLÉRT MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG HAVILAPJA

2021. július

45. évfolyam, 457. szám

52. NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS BUDAPEST

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok az Egyház nagy nyilvános megjelenéseéhez tartoznak, hangsúlyozzák és kiemelik az Eucharisztia jelentőségét a keresztények életében és az Egyház gyakorlatában. A kongresszus meghívás és jó esély elsősorban a katolikusok számára, hogy hitükben megerősödjenek, és megosszák a körülöttük élőkkel reményüket: a szeretet, az élet és az öröm az Eucharisztiaiban köztünk lévő Krisztusból fakad.

Éppen ezért mondhatnám stílusos is az idei, 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus mottója: „Minden forrásom belőled fakad” (Zsolt 87,7). Nagyon várjuk már az ünnepet, amely egyben keresztény életünk meghatározó hetévé is lehet életünkben. Az időpont: 2021. szeptember 5 és 12. Vasárnap, az Úr napjával kezdődik, s fejeződik be. Ahogyan nagy ünnepeinkre is jellemző, az Eucharisztia ünnepének nyolcada van! Külön öröm számunkra, hogy fővárosunk, Budapest ad otthon eme jeles ünnepnapoknak.

Mit jelent a mottó, a zsoltárrészlet? Mindenekelőtt egy utat. Jelenti az elindulást, az eddig megtett utat. Jelenti a résztvevők számára az ünnepi rendezvények segítségével, hogy jó megérkezni, egy álló héten keresztül együtt lenni, bekapcsolódni a színes és gazdag ünnepi programokba. Lehetőség szerint minden nap átélni a nagy csodát a szentmisében, megtapasztalni Jézus

Krisztus személyes jelentését életünkben: „Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, én ott vagyok közöttük.” (Mt 18,20) Nem utolsó sorban pedig az ünnepnapok elmúltával boldog örömmel szívünkben távozzunk. Vagyis jelenti egy új útnak a kezdetét.

Éppen erre való tekintettel az idei esztendőben zárandokutunk kizárólagos célállomása Budapest. Ezért nem hagyjuk el a fővárost, minél több ünnepi rendezvénybe szeretnénk bekapcsolódni. Így igazi lelki feltöltődés kínálkozik minden zárandok-testvér számára.

Az Eucharisztia keresztény életünk és küldetésünk forrása, fogalmaz a Kongresszus Teológiai Bizottsága. A zsoltáros kitörő és hitből fakadó örömmel éneklő, hogy mindennek forrása Isten. Az a forrás, amely soha nem apad ki, ami él és él. Csodálatos forrás a keresztség, az új élet, a kegyelmi élet forrása, az újjászületés szentsége.

Az Eucharisztia az élet kenyere, az isten-gyermeki élet növekedését szolgáló táplálék. Az égből alászállott élő kenyér. Jézus

folyt. 8. old.

TESTKÖZELBEN

Esőáztatta, nyári viharból menekülők a templomtér védett falai közé. Különleges társaságba csöppentem, nem akármilyen életet hordoznak a kövek, a halk csendben lélegző nyugalom minden suttogást vibráló szinfóniává varázsol. Első látásra félhomály fogad, második pillantásom már a szentélybe áramló, apró fényszilánkok játékán akad meg, sejtelmesen ragyogják be a halványan pislákoló örökmécsést. Nyugtató teljességben a legmélyebb titok előtt hajtok térdet. Nem feltétlenül kell értenem, elég ha érzem a misztériumot. A háborítatlan béke, imafoszlányaim kívánságsóhaja átjárja emberi létem legtitkosabb szféráit...

A tabernákulum

Fotó: pixabay.com

kincse a legmélyebb spiritualitás, tárt kapu a világon túli világba. A test és a vér kinyilatkoztatása. „Hoc est enim corpus meum...” A modern kor embere nem észleli Isten transzcendenciáját, kisstillú varázsigévé, hókuszpókusszá alacsonyítja le a csodát. Talán a tudatos csendes odahajlásban, az átlényegülés ritka pillanataiban érezzük leginkább, amikor magunkhoz vesszük, vagy mint amilyen számomra ez a mostani közelség, ez a mindent elfeledtető nyugalom, az alig pislákoló fényben visszarávevésem saját történetembe... Krisztus teste, üdvözíts engem! Krisztus vére, ihless meg engem...

Távol a múltban egy copfos, álmodozó,

izgatott szívű kislányt látok, aki eltévedni látszik saját templomában, kétségbeesve keresi társait, a találkozó ugyanis a sekrestyében volt megbeszélve. Végül szirmokkal teli selyemkosárka helyett egy óriási liliommal a kezében büszkén lépdel társai előtt... A pap a cibórium alatt különös érzékenységgel emeli magasra a monstran-

ciát. A dugig telt templomban friss rózsa és szénaillat, térden hódoló nép: „Pange, lingua, gloriosi. Corporis mysterium...” Szent János szavai meseként peregnek le a gyermeki elmében. Jézus virradatban áll a parton, a tanítványok nem ismerik fel őt. Még ekkor sem mernek rákérdezni kilétére, amikor kivetik hálójukat és alig bírják el a tömérdek haltól, „Jézus odajött, fogta a kenyeret, s adott nekik. Ugyanígy halat is”...

Lassacskán feldereng bennem minden korok emberének sziszifuszi követ görgető drámája, mintha nem ismernénk fel a hozzánk szegődő vándort. Nem merjük megpillantani a csodát. Mintha minden egyes találkozáskor újra kellene vívnia

értünk harcát, újra fel kellene áldoznia értünk önmagát. Árnyaltan ugyan bátortalan kísérletet teszünk, talán rákérdezünk, ám gyáván elmegyünk Mellette. Nem kérünk a megszentelődésből, hiszen akkor saját életszentséggel kellene választ adnunk a hívásra. Ehelyett, beérjük olcsó, magunk gyártotta trükkökkel, önbecsapással. Számúzzuk a ház Urát. Templomaink legtávolabbi zúga helyezzük, ki a látómezőből, ki az életünkéből, ki a világból...

Hol vagyok én ebben a történetben? Ta-

lán vissza kellene térnem, saját emmauszi utam elszalasztott lehetőségeihez. Soha nem késő. Elég lenne hozzá egyetlen őszinte pillanat. Első látásra, de sokadikra is elhangozhat az egyszeri és megismételhetetlen, a mindent eldöntő vallomás: Krisztus lelke, szentelj meg engem...

Schultheis Éva

Schultheis Éva CSÓNAK

Egy csónakban evezünk mind.
Véges időbe zárt utazásunkat
kényünk sodrása űzi egyre messzebb.
Vigadalmunk éjszakáit
hamisan csillogó vágylapátok szelik.

Halfogásunk virradatán
várakozásunk csendet zokog,
part szakad, hálóinkat tépi.
Benne létünk pattanásig feszül.
Tétje egy darab kenyér.

A hónap szentje

SVÉD SZENT BRIGITTA

„Ingeborg, tudd meg, hogy egyedülálló teremést hordozol méhedben... Nagy gondtal neveld!” - ezekkel a szavakkal mentette meg édesanyját Ő egy hajótöréstől. A gazdag, svéd kormányzó és földbirtokos Birger Persson lánya, Birgitta Birgersdotter 1303-ban született. Anyja révén a királyi családdal is rokonságban állt. Édesanyja halála után nagynénje nevelte. 7

éves korától voltak misztikus látomásai valamint további kegyelmekben is részesült. Éjszakai imádságait nénje több munkával, veréssel igyekezett kiiktatni. „Észak Fényének” megszentelődése egy folyamatos kapcsolat volt Istennel. „Mennyei kinyilatkoztatások” címen jelentek meg 30 év lejegyzett látomásai. Ebben „A lélek - Isten felesége” - kinyilatkoztatás egyik gondolata: „...minden embert a cselekedeteit irányító

szándék alapján ítélnék meg.” Kíséreljük meg erre a fonálra fűzni életének Isten követéséből keletkezett gyöngyeit!

14 évesen vallásos lányként inkább Istenhez kötné életét, mintsem egy gazdag, előkelő ifjúhoz. Isten azonban világosan közölte vele szándékát, melyet elfogadva 8 gyermekkel ajándékozhatta meg Ulf Gudmarssonnal kötött házasságát. Közülük egyet, Karint szintén szentként tisztelhetjük. Férjével naponta láttak vendégül szegényeket, kórházakat alapítottak, szerzetesrendeket támogattak. Compostellai zarándoklatakorán találkozott a francia kettős kolostor

intézményével, ahol Krisztus kinszenvedéseiről és Mária kínjairól elmélkedtek.

Férje halála után egy cellába vonultan él. Látomásai hatására a királyi családhoz fordul. A vadstenai kastélyt megkapja tőlük. Közéleben hozzáláttak a két kolostor építéséhez, egyet a nőknek, a másikat a férfiaknak. A Brigitta-rend szabályzatának pápai jóváhagyásáért 1350-ben Rómába zarándokolt.

Hamarosan ismertté lett jócselekedetei által. Keményen bírálta az egyház képviselőit. Uralkodók között megbékélést szerzett. Haláláig Rómában élt, házába honfitárs zarándokokat fogadott.

Egy alkalommal a Szent Pál templomban Jézus megjelent előtte és 15 imádságot közölt vele, melyet Szent Brigitta kilencedként ismerhetünk. 1370-ben ismerte el rendjét VI. Orbán pápa. 1373. július 23-án hunyt el, de a fonálon tovább

szaporodnak érdemei, ha merjük segítségül hívni az elsősorban zarándokok és haldoklók pártfogóját. IX. Bonifác pápa emelte oltárra 1391-ben. Szent II. János Pál pápa 1999-ben Európa társvédőszentjei közé nevezte ki.

Befejezésül álljon itt Jézus Brigittának adott egyik kinyilatkoztatása: *„Szenvedésem alatt testemre 5480 ütést mértek. Sebeim tiszteletére és megdicsőítésére imádkozzál 1 éven át, naponta 15 Miatyánkot és 15 Üdvözlőgyet, azokkal az imákkal, melyet tollba mondok neked. Így – az év lejártával minden sebemet megtisztelted.”*

Tóth Márta

Zarándokhelyeink

HUSZTBARANYA - A CSODATEVŐ IKON
BÚCSÚJÁRÓ HELYE

Husztbaranya egy kis kárpátaljai falu, Beregszásztól kb. 70 km-re keletre. A közeli Husztról, melynek várát Szent László király építtette a kunok ellen, akár gyalog is megközelíthető. Huszt és környéke nagyon gazdag múlttal rendelkezik. A történelmi megmérettetések mellett viszont fontosnak tartjuk megemlíteni a helyi természeti kincset is, a sót, ill. a sóbányákat. A középkorban Huszt királyi város volt, az öt máramarosi kiváltságos városok egyike. A máramarosi sókamarát (a huszti várral együtt) már az Árpádok korától királyi birtokként tartották számon.

Husztbaranyán már a középkorban éltek szerzetesek/ remetéik, ám ebben az időben még a helyi barlangokat alakították át otthonra. A vizet a közeli erdei kútból merték. És pont itt történt egyszer, hogy az egyik szerzetesnek látomása volt. A kútnál megjelent neki a Szűzanya a kis Jézussal a karján. A csodás jelenés híre gyorsan elterjedt a lakosság között és szép számban jártak ide vízre, megkönnyebbülés és gyógyulásban bízva.

Röviddel ezután, 1716-ban Kocák Iván, alsószelystyei áldozópap egy kis fatemplomot építtetett ezen a helyen. Ebben az időben épült a fatemplom mellett egy kis szerzeteslak is. A XVIII. sz. 70-es éveiben épült egy újabb, nagyobb fatemplom, ám ezt II. József, a kalapos király, bezáratta, minek következtében a szerzetesek

az erdőbe menekültek és akarva-akaratlanul, ismét barlanglakókká váltak. Az uralkodó halála után javult a szerzetesek helyzete, a monostor a huszti görögkatolikus parókia filiája lett. Közben pedig szüntelenül özőnlött a nép a csodatevő ikonhoz, melyet az ismeretlen nevű remete látomása alapján Ioan Bazilovits,

bazilita szerzetes festett még 1785-ben. Az ima-meghallgatások csodájának híre elért Vatikánig. XIII. Leó pápa 1893. március 28-i dekrétumával a husztbaranyai Örömhírvétel templomban évente három búcsú megtartását engedélyezte. Akkoriban a búcsúkat tízezrek részvételével tartották meg.

A második világháború után hányatott sorsa volt a monostornak és lakóinak. 1948-ban bezáratták a monostort és azok a szerzetesek, akiket nem kínoztak halálra, Szibériába kerültek. A hívek a nagy veszély ellenére sem hagytak fel a szent hely látogatásával. A kitartó imájuknak meglett a gyümölcse – a szovjet rendszer bukását követően a görögkatolikus hívek visszakapták az addigra lepusztult parókiát. A Csodatevő Szűz ikonját, mely addig Huszton „lakott”, 1991. április 8-án helyezték vissza a templomba.

Zárószó helyett - a Csodatevő Szűzanya örömmel várja a kedves Olvasót. Bármikor. Szeretettel. A festői Husztbaranyán.

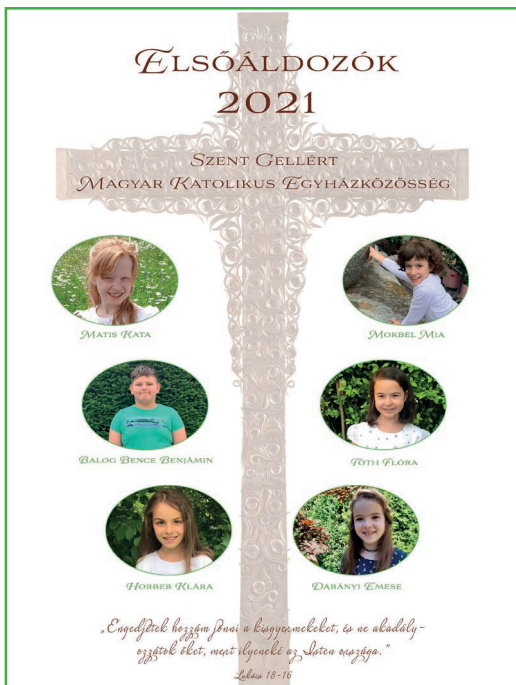
Kép forrása: bucsujaras.hu

ELSŐÁLDOZÓINK

Elsőáldozó gyermekeink szüleit szólítottam meg egy-egy kérdés erejéig: Mit jelent számunkra gyermekünk elsőáldozása? Mi hogyan készültünk ezen családi ünnepünkre?

Balog Bence szülei, István és Szilvia válasza: Ezen ünnepre való felkészülés nálunk Isten akaratára, Jézus Krisztus tanítása és családjaink hagyománya szerint szeretetben, összetartásban és izgalomban teltek. Ez idő alatt erős hittel, szeretettel és büszkeséggel készítettük gyermekünket az első szentáldozásra.

Darányi Emese szülei, Karsa és Ildikó válasza: Alább a mi, pontosabban Emese válasza: várakozás, érdeklődés, kíváncsiság... Emese már nagyon várta, hogy áldozhasson a templomban, különleges dolognak tartotta és nem értette, hogy neki miért nem szabad. A felkészülés alatt egyre több kérdésre fény derült, például, amikor az egyik előkészítő alkalmával kiderült, hogy a gyóntatószékben nem varázslat útján tűnnek el a bűnök, mint ahogyan azt korábban gondolta. Igazán komoly munka a bűneinket összegyűjteni és nem elnézőnek lenni önmagunkkal szemben. Érezte Emese, hogy mindez nem csupán számára fontos. Lillával gyakorolták az énekeket, amelyeket csak ünnepi alkalmakra szoktak. Sok gyerek jött el a próbákra, s még gitárosok is lesznek. „Kiválasztottuk a fehér ruhámat, amiben testvéreim is segítettek. Meghívtuk a nagyszülőket, akik szintén nagyon készülődnek. Már csak pár nap van hátra, már nagyon várom!” – így vall Emese.

Horber Klára szülei, Károly és Veronka válasza: Családunkban az Eucharisztikus Világkongresszusra való ráhangolódást segíti, hogy figyelmünk középpontjában Klára lányunk elsőáldozása áll. Boldogok vagyunk, hogy az ő gyermeki szemével csodálkozhatunk rá az Oltáriszentség titkára, s együtt mondhatjuk a költővel:

„Hóvirág-egyszerű bennem a béke,
Amin áthat az Ige édessége.”

Ez az ünnep alkalom arra is, hogy hálával emlékezzünk az előttünk járókra, akik gyermekkorunkban belénk plántálták a hitet. Az ő, máig szóló, figyelmeztetésük felénk: „egy lángot

adok, ápd, add tovább és őrizd híven.” A hit lángjának stafétaszzerű továbbadását is érez-zük tehát a mai napon gyermekeink csengő énekében.

Matis Katarina szülei, Sven és Zsuzsanna válasza: Számunkra nagy jelentőségű feladat segíteni kislányunknak, miközben arra készül, hogy első alkalommal vegye magához az Oltáriszentséget. Az ünnepi ruha előkészítése és a családi ünneplés megszervezése mellett fontos számunkra a lelki felkészülés is. Az elsőáldozásról való közös esti beszélgetések és imádkozások valamennyiünk lelki felkészülését is szolgálják.

Mokbel Mia szülei, Rabih és Lilla válasza: Amikor nagyobbik lányunk volt elsőáldozó, Mia irigykedve nézte, milyen jó is a nővérenek: mindenki vele foglalkozott, ő volt a központban, kapott ajándékokat.

Most viszont elérkezett az Ő ideje! Végre rá figyelnek, mehet áldozni, megkóstolhatja, milyen ízű az ostya.

A felkészülés alatt beszélgettünk Vele - hogy nem az ostya íze a lényeg, hanem amit jel-képez: Krisztus teste. Az esti imák alkalmával a felmerülő kérdéseinek és kételyeinek meg-beszélése, értelmezése, megválaszolása - a megfoghatatlan elfogadása - igen, bennünket is megerősített a hitünkben.

Számunkra fontos a hagyomány tisztelete, hiszen mindkettőnk családjában a vallás és a hit szelleme, Krisztus szeretete határozta meg napjainkat. Most tovább adhatjuk – drága kincsként - szüleink, nagyszüleink hitét, Krisztusba vetett bizalmát. Egyben bízunk benne, hogy Ő is ezt az utat választja majd!

Tóth Flóra szülei, Tibor és Márta válasza: Flórával együtt hisszük, hogy szorosabban fogja Isten szeretetét érezni. Jézus közelebb lesz hozzá és még jobban fog vigyázni rá. Az esti imádság során kéréseket fogalmazunk meg, hogy szívében megtalálja Jézust!

Köszönet az őszinte és tanító, lelkemet megérintő gondolatokért.

Tibor atya

KÖZLEMÉNY

Az eddigi esztendők jól bevált hagyományát követve, július és augusztus hónapban nin-csenek szentmisék. Ez alól kivételt a július 11-én megtartott elsőáldozási szentmisénk Stutt-gartban. Sokan útra kelnek, hogy a jól megérdemelt szabadság jegyében kipihenjék az elmúlt másfél esztendő fáradalmait. S akiknek van hová hazamenniük, nyilván hacsak néhány nap erejéig, hazatérnek gyökereikhez.

Mindenki számára kívánok biztonságos és szerencsés oda és visszaérkezést épségben és egészségben, a jó Isten áldásával. Ne feledjétek Szent Kristóf, az utasok védőszentjének közbenjárását kérni utatok során. Maradjon ünnep minden találkozás, amely egyben erőt ad, feltölt, erősíti bizalmunkat.

Hálával tartozom a gondviselő Istennek, hogy az elmúlt közel egy esztendőben adott ele-gendő lelki és testi erőt a szolgálathoz, melyet egyedül végezhettem el. Köszönöm mindazok támogatását, akik velem tartottak, bizalmukat elvégzett munkámmal igyekeztem meghálálni.

Néhai kolpingos mentorom és jó barátom, Alfred Weiss atya, a bécsi Kolping vezetőjének sokszor idézett bölcsessége erősített ebben az esztendőben: Életed problémáira tekints le-

fojyt. 8. old.

hetőségként. Az utadba gördített akadályok pedig segítenek, hogy megtaláld utadat, s a megoldásokat.

Nem a dicsekvés szándékával, de mégis nagy örömmel mondom el nektek is, hogy Németország területén 43 helyen mutatunk be rendszeresen szentmisét magyar nyelven. Ezt a nemes feladatot jelenleg összesen nyolc lelképásztor látja el, hatan közülünk úgy, hogy teljesen magyar testvéreink szolgálatára állunk, ketten pedig csak részben, mellette német közösségekben is szolgálnak. Ezen száraz adatok fényében különös kicsengése van azon ténynek, hogy egymagam a 14 részegyházközségben megtarthattam a szentmiséket. Köszönet a jóságos Istennek!

Köszönem továbbá Dávid Melinda titkárnőnknek szól, aki nagyon lelkes, becsületes és pontos munkájával stabil háttérrel biztosított számomra.

Köszönet Imre atyának, aki a karácsonyi ünnepkörben és húsvét alkalmával nyújtott segítő kezet.

Természetesen köszönet az Egyháztanács tagjainak is. Köszönöm a részükről érkező személyes biztatásokat, telefonhívásokat. Aktív szerepvállalásukat segítségként és támogatás-ként fogadtam.

Köszönet a helyi közösség legátusainak és önkénteseinek, a kántori szolgálatot végzőknek, a sekrestyéseknek, a liturgiában segédkezőknek, lektoroknak, ministránsoknak, akik helyi szinten tették lehetővé, hogy találkozásaink és ünnepeink felemelőek legyenek. S természetesen a kedves híveknek, akik örömmel vártak. Isten fizesse fáradozásokat!

Köszönöm a Magyar Bál Rendezőbizottságnak a kreatív megoldást ezen esztendő online báljának megtartásában.

Köszönet Flesch Róbertnek és Dávid Ferencnek, akik segítsége kellett ahhoz, hogy az online szentmisék közvetítése letisztult formában történhessen.

Köszönet a Barátom újságunk régi és megújult szerkesztői csapatának. Segítségükkel hagyományt folytathattunk!

Nagy köszönet Pap Lóránt egyháztanácsosunknak, aki vállalta honlapunk adminisztrálását, új tárhelyre történő költöztetését. Honlapunk megújítása még folyamatban van, ebben türelmet és megértést kérek.

Szeptember hónapra a szentmisék rendjét, ünnepi rendezvényeink helyét és idejét egy külön számban fogjuk közölni augusztus hónap folyamán.

---

folytatás az első oldalról

Krisztus, aki nekünk ajándékozza önmagát az Eucharishtiában, mondja: „Aki engem eszik, élni fog általam” (Jn ,57). Testét és vérét, vagyis önmagát adja valóságos ételnek és italnak, hogy azt magunkhoz véve örökké éljünk.

2021. július 11-én ünnepel közösségünk Stuttgartban. Hat gyermekünk, köszönhetően szüleik vallásos buzgóságának, az előkészületi utat megtéve először fogadják szívükbe az Eucharishtiában hozzájuk érkező Jézus Krisztust.

Veletek örülünk!

Tibor atya

Szerkesztők: Schultheis Éva, Takács Gabriella, Tóth Márta,
Danka Erika, Pap Melinda, Merlás Tibor atya
Tördelő: Pap Lóránt-A.
Kiadó: Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186 Stuttgart
Tel: +49/711-236 9190, **Fax:** +49/711-236 7393
E-mail: SzentGellert.Stuttgart@drs.de

Honlap: www.stuttgarter-katolikusok.de
Facebook: www.facebook.com/stuttgarter.katolikusok

Banki adatok: LB-BW Bank
Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde
Kontoinhaber: Kath. Stadtdekanat Stuttgart
IBAN: DE63 600 501 01 000 46 46 192
BIC: SOLADEST600